

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallennettu versio.

Viite

Lauhanen, R. Kasvavat markkinat. Ilkka 17.10. 2016, 11.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

Kasvavat markkinat

Eteläpohjalaisista puu-markkinoista saa odottavan vaikutelman, kun tutut metsänomistajat kysyvät puun hintanäkymistä. Kysyjille olen enustanut kuitupuun kysynnän lisääntyvän uusien tehdasinvestointien myötä. Samaan hengetoon olen todennut puun hinnan riippuvan yksittäisen leimikon rakenteesta markkinakysynnän lisäksi.

Metsäyhtiön kotimaan hankintasuunnitteesta arvioidaan tehtaiden vuotuisten tuotantoennusteiden pohjalta raaka-ainetarpeet. Sitten määritetään valtion maiden ja omien metsien hankintatavoitteet sekä tehdasvaihdot. Edelleen katsotaan yksityismetsien pysty- ja hankintavarannot sekä tehdasvarastot, jonka jälkeen arvioidaan hankintatarpeet maakuntien metsien rakenteet huomioiden.

Myös sahojen selluhakkeet ovat osa kuitupuumarkkinaa. Hiljattain Metsä Groupin pörssi-

Jatkossakin metsänomistaja tienaa tukkikaupalla, vaikka mitta- ja laatuvaatimukset tuntuvat kiristyvän. Ja kuitupuukauppa kannattaa tehdä heti, kun metsä kaipaa harvennusta.

tiedote kertoi Metsä Woodin kotimaan sahojen siirtyvän osaksi Metsä Fibren selluliiketoimintaa marraskuun alussa.

Itämeren alueen karttatarjoituksessa kullekin puutavaralajille määritetään markkinalähtöiset kunta- tai aluekohtaiset perushinnat. Tavoitteena on toimittaa metsävaraston puut lähimmälle sahalle tai tehtaalle, jotta kaukokuljetuskustannukset minimoidaan.

Perushintoja korjataan kaupakohteisesti leimikkotekijöillä. Pienipuustoilla kohteilla hinta on alempi kuin suurirunkoisilla kohteilla, koska kuitupuurunkojen korjuu on kalliimpaa kuin tukkirunkojen. Kymmenen hehtaarin tukkileimikosta asvalt tien varressa saa alempien korjuukustannusten takia kovempaa hintaa kuin puolen hehtarin nevaleimikosta kilometrin päässä maantiestä.

Valtiovalta yrittää ohjata puumarkkinoita suurentamalla

metsätilojen kokoa puukaupan pirstämiseksi. Valtio on osin oikeassa. Mutta suuri metsätila ei paljoa lohduta, jos se koostuu hoitoa vaativista taimikoista ja pienipiirteisistä kuvioista.

Hyvinä vuosina teollisuus osti Suomessa noin miljoona metriä puuta viikossa. Pellervon taloudellinen tutkimuskeskus ennusti toissa viikolla hakkuiden ylittävän 60 miljoonaa kuutiota vuodessa, ja kuitupuun hinnan nousevan 0-2 prosenttia ensi vuonna. Toisaalla Luonnonvarakeskus ennakoii sahauksen kasvun mahdollisuuksia nykykapasiteetilla.

Homma riippuu lopulta maailmanmarkkinoista. Jatkossakin metsänomistaja tienaa tukkikaupalla, vaikka mitta- ja laatuvaatimukset tuntuvat kiristyvän. Ja kuitupuukauppa kannattaa tehdä heti, kun metsä kaipaa harvennusta. Ihmetelenkin Etelä-Pohjanmaan miljoonan motin vuotuista hakkuuvajetta!

Puumarkkinoita ei ole aivan helppoa ennustaa. Yksittäinen syysmyrsky voi luoda nopeasti raakapuun ylitarjontatilanteen, ja laskea hintoja 5-10 prosenttia. Varmaa on, että markkinat jättävät arvokkaat luontokohteet rauhaan. Joulumarkkinoiden alkua taas on helppoa ennustaa. Joulu on ovelta, kun televisiokanavat ovat pullollaan amerikkalaisia piirroselokuvia ja lelumainoksia.

Jos sitten pyhien aikaan keskustelu menisi sukulaisten puukauppoihin, ei kukaan paljasta myyntihintoja. Näin en pääse sanomaan, jotta myyt liian halvalla.

Risto Lauhanen

Kirjoittaja on Helsingin yliopiston dosentti ja Seamkin Elintarvike- ja maatalousyksikön tutkimus- ja kehittämisspäälikkö.

